

TUDOR VASILE ARNĂUȚ

(24.12.1959 – 22.04.2012)

În ziua de 26. 04. 2012 cei care l-au cunoscut și l-au apreciat au adus un ultim omagiu și l-au însoțit pe profesorul Tudor Arnăuț în ultimul drum din localitatea sa natală, Giurgiulești – R. Moldova. Numărul mare al participanților, localnici – rude și prieteni, colegi, elevi și studenți, a constituit un motiv în plus pentru a conștientiza gravitatea pierderii suferite de familie, școală și comunitatea științifică.

Dispariția tragică, survenită în urma unui accident rutier din noaptea de 22–23 aprilie 2012, a pus capăt, totodată, unei activități intense desfășurate atât în cadrul instituțiilor de învățământ, cât și în domeniul cercetării. Alocuțiunile susținute la mormântul regretatului defunct de către profesorii Ion Niculiță, Igor Șarov și Gheorghe Ciocan au readus în amintirea celor prezenți la funeralii principalele momente din viața sa.

Activitatea didactică și-a început-o în 1974, când a absolvit Colegiul Pedagogic din Cahul, pentru ca, apoi, Tudor Arnăuț să-și desăvârșească pregătirea la Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moldova (USM), între anii 1981–1986. Tot atunci a fost remarcat pentru meritele sale de către profesorul universitar Ion Niculiță. Ulterior, au urmat studiile doctorale în domeniul istoriei la Universitatea din București, pe parcursul anilor 1994–1996¹, iar în cursul anului 2012 ar fi trebuit să susțină teza de doctor habilitat².

Pregătirea profesională dobândită a permis profesorului Tudor Arnăuț să ocupe treptat funcții tot mai înalte în ierarhia didactică: 1989–1991, asistent universitar la Catedra de Arheologie și Istorie antică a USM; 1994–1995, lector; 1995–1998, lector superior; 1998–2006, director al Colegiului Pedagogic „Al. Mateevici” – Chișinău; 1998–2012, conferențiar universitar al Facultății de Istorie a USM; 2010–2012, prorector al aceleiași universități.

¹ Teza de doctorat a fost susținută în 1998, conținutul acesteia fiind făcut cunoscut prin lucrarea sa, *Vestigii din sec. VII–III a.Chr. în spațiul de la est de Carpați*, Chișinău, 2003.

² Intitulată *Spații sacre și practici funerare din mileniul I a. Chr. în arealul carpato-balcanic*, cea de-a doua teză de doctorat completează pe prima cu o analiză de ansamblu asupra spiritualității tracice. Liste ale lucrărilor științifice, publicate de colaboratorii săi în *Tyragetia*, 2012, pp. 368–369 și în *Revista Arheologică*, S.N., VIII, 1–2, 2012, pp. 353–355, sunt edificatoare în privința preocupărilor constante și a contribuțiilor științifice înregistrate de-a lungul anilor.

În domeniul arheologiei s-a remarcat prin cercetarea siturilor Butuceni, Pojăreni, Sobari, Potîrca, Mașcăuți³, Saharna⁴, Stolniceni⁵, Cartal-Orlovka (Ucraina), Murighiol, Giurgiulești (Cahul), contribuind la buna cunoaștere a realităților culturale est-carpătice din a doua jumătate a mileniului I î. Hr.

Lucrările sale evocă, cu scrupulul exactității informației, atribut al omului de știință autentic, numeroase mărturii ale vieții spirituale getice din Moldova și legăturile ce pot fi stabilite cu populațiile tracice din spațiul balcanic. Se reliefează, totodată, preocuparea pentru corelarea cultural-cronologică a monumentelor arheologice dintre Carpați și Nistru în vederea identificării apartenenței etnoculturale a comunităților din acest spațiu.

Valoros colaborator al instituțiilor universitare și academice românești, prețuit de marea parte a comunității științifice europene, Tudor Arnăuț a fost, poate, cea mai mare speranță a mediului universitar din Chișinău. Stau măturie, în acest sens, proiectele de pregătire și cercetare aflate în desfășurare.

Ca un prim gest de prețuire și de immortalizare a meritelor sale, ședința Senatului Universității de Stat din Moldova, din 21.12.2012, a aprobat propunerea Consiliului Facultății de Istorie și Filosofie privind redenumirea Muzeului de Antichități, ca Muzeul de Antichități „Tudor Arnăuț”.

Pentru cei care l-au cunoscut, cât și pentru cei care vor încerca să se apropie de opera sa, personalitatea lui Tudor Arnăuț oferă modelul exemplar, al unui om dedicat efortului de cunoaștere și de integrare a științei în procesul de înnobilitare spirituală a semenilor.

BOGDAN MINEA

---

³ T. Arnăuț, S. Matveev, C. Cirimpei, *Mășcăuți*, in *Cronica Cercetărilor Arheologice (campania 1995)*, Brăila, 1996, pp. 76–77.

⁴ T. Arnăuț, *Așezarea fortificată Saharna Mare*, in *Istro-Pontica*, Tulcea, 2000, pp. 93–104; T. Arnăuț, S. Matveev, V. Bercu, *Considérations préliminaires sur le site de Saharna I*, in *Tracii și lumea circumponică. Congresul al IX-lea Internațional de Tracologie*, Chișinău, 2004, pp. 63–64; T. Arnăuț, I. Niculiță, A. Zanoci, *Sistemul defensiv al cetății din epoca fierului – Saharna Mare*, in *Tyragetia*, S.N., I [XVI], 2007, 1, pp. 27–62; idem, *Construcțiile de suprafață din siturile de la Saharna*, in *Tyragetia*, S.N., II [XVII], 2008, 1, pp. 51–78; idem, *Complexul hallstättien din așezările din zona „Saharna”*, in *Gavrilă Simion la 80 de ani*, Tulcea, 2008, pp. 60–105.

⁵ T. Arnăuț, V. Sîrbu, *Incinta fortificată de la Stolniceni, r. Hîncești, R. Moldova*, in *Cercetări arheologice în aria nord-tracică*, I, București, 1995, pp. 378–400; T. Arnăuț, R. Ursu Naniu, *Stolniceni – a new aspect of the funerary ritual at the Getic populations*, in *Funerary Practices in Central and Eastern Europe (10th c. BC – 3rd c. AD)*, Brăila-Brașov, 2008, pp. 31–40.